

[Ebba Strange]

fik at vide, at 33.000 af dem altså skulle ansættes ude i kommunerne. Det får mig til at knytte en bemærkning til afstemningerne i går, som jeg ikke tror nogen af de politiske ordførere har været inde på. Det slog mig, at en række af de ændringsforslag, der blev vedtaget af et flertal herinde i går, netop havde til hensigt at spare på statens midler ved at vælte øgede byrder over på kommunerne. Vi kender alle sammen virkningerne af den kommunale skatteprocent. Vi ved, at den rammer proportionalt i stedet for progressivt, og vi ved, at den derfor rammer hårdere på de lavere indkomster end på de højere. Derfor synes vi, det er en dårlig måde at prøve at få underskuddet på finansloven nedbragt på ved bare at lægge udgifterne over i kommunerne. Vi har i forbindelse med et par enkelte lovforslag foreslået statens bidrag til kommunerne øget, og det er netop ud fra de betragtninger, jeg her har gjort rede for.

Hr. Camre prøver – meget uelegant, synes jeg – at afvise det, vi har kaldt det alternative flertal, idet hr. Camre giver det en mening, som vi aldrig har lagt i det begreb. Vi har aldrig tilbudt noget regeringssamarbejde. Vi har udtrykkelig taget udgangspunkt i nogle af de forslag, som socialdemokratiet selv kom med, nemlig socialdemokratiets eget boligudspil, socialdemokratiets eget skatteudspil og sagt: der er nogle tanker heri, som har et fordelingspolitisk sigte, som vi kan støtte fra socialistisk folkepartis side. Det vil vi gerne drøfte for at finde frem til en anden fordelingspolitik. Når hr. Ellemann-Jensen påstår, at jeg i går kun kom med to forslag til, hvad man ellers skulle have gjort, så er det rigtigt – jeg nævnedes nu i øvrigt også en anden skattepolitik – men det kan være svært at nå at sige alt i løbet af 20 minutter. Det var det alternativ, vi tilbød socialdemokratiet i sommer, og det er det, hr. Camre nu let og elegant afviser.

I forlængelse af det vil jeg godt sige til statsministeren, at det er da rart, at statsministeren er blevet tilfreds med den politiske situation. Det kan han jo også være, når han får sin finanslov vedtaget med så stor og bred opbakning fra de borgerlige partier i dette ting. Nu forstår jeg også, at statsministeren skal ud og og formilde luften mellem ham og en anden betydende socialdemokrat i løbet af dagen, og så kan det jo være, stats-

ministeren alt i alt føler den politiske situation tilfredsstillende. Men jeg er ikke sikker på, at de 180.000 arbejdsløse føler den politiske situation tilfredsstillende, og vi finder ikke fra SFs side, at den indsats, der er blevet gjort mod arbejdsløsheden i det finanslovsforslag, vi står med her, er tilfredsstillende.

Derfor har vi også i socialistisk folkeparti besluttet os for at stemme imod finanslovsforslaget, fordi vi mener, at socialdemokratiet kunne have handlet på en anden måde og kunne have fundet nogle andre veje at gå for at skabe en mere arbejdervenlig politik. Nu har vi jo hørt hr. Ellemann-Jensen nævne alle de gode vilkår, som det danske erhvervsliv får i kraft af det nye SV-samarbejde. Vi mener fra socialistisk folkepartis side, at der havde været mere rimelighed i at stille de arbejdsløse nogle goder i udsigt. Det finder vi ikke man gør i dette forslag, og derfor stemmer vi imod det.

Jørgen Jensen (DKP):

Må jeg først sige til statsministeren, der mener, at der er rigelig tid, at jeg er ikke sikker på, at de langtidsarbejdsløse, de ungdomsarbejdsløse eller de uddannelsessøgende synes, der er så rigelig tid til at behandle deres forhold. Jeg tror, det er en ringe trøst for dem, som må opgive uddannelserne, at man omkring 1980 nok skal få rimelig tid til at behandle forslag, som kan gavne deres situation.

Må jeg sige til hr. Camre, at jeg synes, det er hårdt nok af ordføreren for et parti at sige, at vore forslag er udarbejdet efter et andet samfunds muligheder og problemer, når man er repræsentant for et parti, der netop i disse dage og timer, også under denne debat, erkender, at man har overladt initiativet i Danmarks økonomiske politik til Vesttyskland, erkender, at den selvstændighed, som vi altså skulle have til at udarbejde vore forslag, har man ladet gå fløjten.

I går benyttede jeg meget af min tid til at pege på en lang række af de programpunkter, man havde vedtaget på socialdemokratiets kongres, idet jeg understregede, at netop disse kun kunne gennemføres i samarbejde med det, man kalder for venstre side i dansk politik. Efter et samarbejde, som byggede på forhandlinger, men med udgangspunkt i so-